

Dr hab. n. med.
Beata Zakrzewska-Pniewska
Katedra i Klinika Neurologii
Warszawski Uniwersytet Medyczny

Neurologia po Dyplomie
2012; 7 (6): 31

W aktualnym piśmiennictwie spotyka się bardzo wiele doniesień dotyczących leczenia hamującego postęp choroby: immunomodulującego lub immunosupresyjnego, znajdującego zastosowanie w terapii stwardnienia rozsianego. Postęp immunoterapii w SM to prawdziwa rewolucja, diametralnie zmieniająca rokowanie w tej chorobie, nie należy jednak zapominać o leczeniu rzutu SM, ponieważ obostrzeniom choroby, mimo stosowania immunoterapii, nie można całkowicie zapobiec.

Temu właśnie zagadnieniu – postępowaniu w rzucie SM – poświęcony jest poniższy artykuł. Autorzy retrospektywnie przedstawiają wyniki badań klinicznych, które doprowadziły do zdefiniowania obowiązującego obecnie algorytmu leczenia rzutu.

Zwraca uwagę fakt, że dawniej prowadzone badania kliniczne nie zawsze spełniały kryteria EBM, nierzadko prowadzone były w małych populacjach pacjentów. W wielu jednak przypadkach wieloletnie doświadczenie kliniczne, codzienna praktyka pełniąca w pewnym sensie funkcję otwartych badań klinicznych potwierdziła skuteczność tych zasad leczenia.